

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Må jeg bare lige gøre opmærksom på, at vi jo altså ikke har intentioner om af afvikle al regulering af universiteterne. Trods alt er der noget, der skal være tilbage.

Det ædruelige spørgsmål i den her debat er jo sådan set: Gør vi det rigtige i dag? Er det den rigtige måde, vi styrer på? Vi har altså den overbevisning, at der er brug for at tænke nyt i forhold til den styring, der er – det gælder i forhold til udviklingskontrakterne, sådan som de fungerer.

Et eller andet sted kan Venstres ordfører jo godt stå og sige, at alt er i god gænge, og at der sådan set er den frihed, der skal være derude. Men ordføreren må jo altså, hvis hun læser Rektorkollegiets notat fra marts, konstatere, at Rektorkollegiet og universiteterne dermed har en noget anden opfattelse. De oplever ikke ligefrem, at friheden er væltet ned over dem, siden universitetsloven kom ind i 2003.

Så jeg må bare spørge: Er det ikke virkeligheden, at Venstres ordfører har en anden opfattelse, end universiteterne selv har?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg ved, at der er visse steder på universiteterne, hvor man synes, der bliver reguleret alt, alt, alt for meget. Det skriver Rektorkollegiet bl.a., og man siger: Hvad med hele stillingsstrukturen og løndelen? Hvordan kan det være, at det er så detaljereguleret? En del af det her er jo overenskomstreguleret; det er ikke nødvendigvis lovreguleret fra Folketinget. Derfor er der altså nogle ting, jeg synes det er naturligt at der er en regulering af.

Det, jeg bare angriber her, er rent faktisk, at det er svært at finde ud af, hvad Det Radikale Venstre vil. For Det Radikale Venstre foreslår med den ene hånd, at vi skal pålægge fra Folketingets side, at universiteterne indfører turbospecialer af 6 ugers varighed, og at man skal have mindst 3 års relevant erhvervs erfaring, og at det skal være underviseren, der beslutter, hvilket emne det skal være man skal skrive sit turbospecial om. Det er med den ene hånd. Med den anden hånd foreslås så det, vi behandler i dag. Det er rent faktisk der, hvor man ønsker, at man skal afregulere universiteterne.

Så jeg har svært ved at forstå, hvad Det Radikale Venstre vil med det her forslag. Og jeg må så bare sige, at jeg mener, vi er inde i en god

gænge, og jeg mener, at det seneste initiativ, videnskabsministeren har taget, som er at sætte sig ned sammen med de folk, som har skrevet brevet, som fru Charlotte Fischer henviser til, da er den vej, vi ønsker at gå, og derfor kan vi ikke støtte det forslag, der kommer fra Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, nu kender jeg Venstres ordfører som forholdsvist begavet, så jeg tror måske ikke helt på, at det er så svært at forstå det her. Man har faktisk bestemmelser, der regulerer specialet, og det støtter vi faktisk fortsat at man har. Vi har ikke tænkt os at afregulere det fuldt ud.

Men lad mig spørge helt konkret. Der nævnes f.eks. stillinger: Hvorfor er det sådan, at universiteterne dybest set ikke selv burde bestemme, hvilke slags stillinger de synes skal oprettes rundt om på universiteterne? Er de ikke langt bedre til i en bestyrelse at vurdere, hvilke poster af hvilken art der er brug for på universiteterne – i stedet for at der skal sidde embedsfolk og vurdere og godkende det centralt, og at der er meget sådan centrale restriktive bestemmelser for, lige præcis hvor mange stillinger af den ene og den anden art der skal være? Det er et område, hvor jeg i hvert fald helt klart har svært ved at forstå, hvorfor man fra centralt hold skal regulere det særlig meget.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Hvis vi tager selve stillingsstrukturen, kan jeg da godt et stykke hen ad vejen følge Det Radikale Venstre og fru Charlotte Fischer, der siger: Hvorfor kan man ikke selv i højere grad beslutte det på universiteterne? Men der er altså en del af stillingsstrukturen, der hænger sammen med løndelen, som hænger sammen med overenskomstdelen. Det er altså noget, som forhandles centralt, og derfor er det noget, hvor det er naturligt, at der er regler på området, så det ikke er givet fuldstændig frit.

Men det er da også noget af det, jeg har forstået at ministeren har tænkt sig at gå ind og diskutere i den arbejdsgruppe, som ministeren har nedsat nu. Så derfor har jeg da et håb om, at man sammen kan finde ud af, hvad man kan komme til.

Jeg tror ikke, at man kan afregulere universiteterne helt så meget, som jeg kan se, fru Charlotte Fischer lægger op til. Men jeg synes rent